

מסורת הש"ס

א) חופשה פ"ג ב"ק ט"ז.
ב) חופשה פ"ג ב"ק ט"ז.
ג) חופשה פ"ג ב"ק ט"ז.
ד) חופשה פ"ג ב"ק ט"ז.
ה) חופשה פ"ג ב"ק ט"ז.

רבינו חננאל

הא דבעו פ"ג ב"ק ט"ז.
אבא שבת קריירה ד"ג.
כירה ובישלה בשבת.
ד"ג ח"י.
ל"ה חופשה פ"ג ב"ק ט"ז.
ל"ה חופשה פ"ג ב"ק ט"ז.
ל"ה חופשה פ"ג ב"ק ט"ז.
ל"ה חופשה פ"ג ב"ק ט"ז.
ל"ה חופשה פ"ג ב"ק ט"ז.

כירה פרק שלישי שבת

שבת קדירה. אליצא מאן דאסר: המבשל בשבת. משנה היא: ולא עבד.
אבל האי דשבת קדירה לא שנה בין שוגג למזיד והכי דרש להו
קמחא ולא פירש אי אשוגג מדמה לה ומותר לאוכלה אי אמור מדמה
לה ואסור: כמודי נמי. אס השהה על גבי כירה מבעוד יום יאכל: דלא

שבת קדירה על גבי כירה ובשלה בשבת
מהו אישתיק ולא א"ל ולא מידי למחר נפק
דרש להו ה"ה המבשל בשבת בשוגג יאכל
במודי לא יאכל ולא שנה מאי ול"ש רבה
ורב יוסף דאמרי תרווייהו להיתורא מבשל
הוא דקא עביד מעשה במזיד לא יאכל אבל
האי דקא עביד מעשה במזיד נמי יאכל
רב נחמן בר יצחק אמר ב"האסורא מבשל
הוא דלא אתי לאיערומו בשוגג יאכל אבל
האי דאתי לאיערומו בשוגג נמי לא יאכל
מיתובי י"שבת קדירה על גבי כירה ובישלה
בשבת בשוגג יאכל במזיד לא יאכל בד"א
בחמין שלא הוחמו כל צורכן ותבשיל שלא
בישל כל צורכה אישיל כל צורכו בין בשוגג
צורכן ותבשיל שבישיל כל צורכו בין בשוגג
בין במזיד יאכל דברי ר"מ ר' יהודה אומר
חמין שהוחמו כל צורכן מותרין מפני
שמוצטמק ורע לו ותבשיל שבישיל כל צורכו
אסור מפני שמוצטמק ויפה לו וכל המצטמק
ויפה לו כגון כרוב ופולים ובשר ו'טרופא אסור
וכל המצטמק ורע לו מותר קתני מיהא
תבשיל שלא בישל כל צורכו בשלמא לרב
נחמן בר יצחק לא קשיא כאן קודם גזרה
כאן לאחר גזרה אלא רבה ורב יוסף דאמרי
להיתורא אי קודם גזרה קשיא מוזד אי
לאחר גזרה קשיא נמי שוגג קשיא מאי
גזירתא דאמר רב יהודה בר שמואל א"ר
אבא אמר רב כהנא אמר רב בתחילה היו
אומרים המבשל בשבת בשוגג יאכל במזיד
לא יאכל וה"ה לשוכה משרבו משהין במזיד
ואומרים שכחים אנו חזרו וקנסו על השוכה
קשיא דר' מאיר אדר' מאיר קשיא דר'
יהודה אדר' יהודה דר' מאיר אדר' לא
קשיא הא לכתחילה הא דיעבר דר' יהודה
אדר' יהודה נמי לא קשיא כאן בגרופה
וקטומה כאן בשאינה גרופה וקטומה
איבעיא להו עבר ושהה מאי מי קנסוהו
רבנן או לא ת"ש דאמר שמואל בר נתן א"ר
הנינא כשהלך רבי יוסי לציפורי מצא חמין
שנשתהו על גבי כירה ולא אסר להן ביצים
מצומקות שנשתהו על גבי כירה ואסר להן
מאי לאו לאותו שבת לא ילשבת הבאה
מכלל דביצים מצומקות מצומקות ויפה להן
גינהו אין דאמר רב המא בר הנינא פעם
אחת נתארחתי אני ורבי למקום אחד
והביאו לפנינו ביצים מצומקות כעוזרדין
ואכלנו מהן הרבה: ב"ה אומרים אף
מחזירין: אמר רב ששת לדברי האומר
מחזירין

לח.

שבת קדירה על גבי כירה ובישלה בשבת מהו. אע"ג דק"ל
כמהני הכא נבי דלא נשיל כמאכל כן דרוסאי דמודה ציה
כמהני אי נמי נבי אפי' בקידרה חיימא והא דשרינן כפ"ק ודף י"ז: וס"ס
קידרה חיימא היינו דוקא כגזר שחמו רב דלא חיתוי יתבשל עד
למחר אבל כירה דשליט בה אירחא
אסור דליכא למיחש שמא יתמה:
אבל האי דלא קעביד מעשה
במודי נמי יאכל. מימה דלא
אמר כפ"ק (ס"ס) לא תמלא אשה קדרה
עסקיות כו' ואס נמנה למזלי שבת
אסורין כדמי שיעשו וי"ל דכלאו הכי
ספ"ך שפיר מנרייתא דמיתמי:

בשלמא לרב נחמן בר יצחק
כאן קודם גזרה כו'.
מימה לר"י סילמא תרווייהו קודם
גזירה והא דשרי נכרייתא שוגג היינו
בבשיל כמאכל כן דרוסאי ורב נחמן
איירי דלא נשיל כמאכל כן דרוסאי
דכפ"י ותיק ר"מ דנשיבא בשבת משמע
שלא הימא קודם לכן כלל מבושלת ולא
נבי למימר נמי לרב נחמן סבר כו'
יהודה דאמר תבשיל אפי' בישל כל
צורכו וכ"ש לא בישל משום דילמא ר'
יהודה לא איירי אלא במזיד אבל
בשוגג מודה לר"מ דשרי אפי' לא
בישל כל צורכו:

קשיא דר' מאיר אדר' מאיר.
כאן משמע דסתם חמין
ומבשיל היו נמי מבושיל כל צורכו דאי
לאו הכי לא היה ספ"ך מידי ורשב"א
אומר דאפי' אי סתם חמין ומבשיל
היו בלא בשיל כל צורכו ספ"ך שפיר
דהא צאינה גרופה משמע נכרייתא
דלעיל דאין משהין כלל אפי' בישל כל
צורכו דאי היה שרי בישל כל צורכו ה"ל
לפרש מהן ספ"ך צאינה גרופה
דמפרש אגרופה והלא שרי ר"מ
בישל כל צורכו אפי' צאינה גרופה
מ"מ נראה דסתם חמין ומבשיל היו
נמי בבשיל כל צורכו מדפשיטא ליה
למגדולא דמאן דאסר להחזיר אסר
אפי' בישל כל צורכו כדמוכח גבי ודף
ר' אשעיא סבר כו':
הא דבתחלה הא דיעבר. לא סני
בהאי שיעורא דהא לעיל שרי
ר' מאיר סתם חמין דהוא אפי' לא
הוחמו כל צורכן אפי' לכתלה והלא
אסר חמין שלא הוחמו כל צורכן אפי'
דיעבד אלא לר"ך לטעמי דמשיא
דקשיא דר' יהודה אדר' יהודה הא
בגרופה וקטומה הא בצאינה גרופה
ודרכי יהודה נמי לר"ך לטעמי
(דהכא) דהא לכתלה הא דיעבד
דהא בצאינה גרופה אסר לעיל
אפי' חמין שנתבשל כל צורכו והלא
שרי אלא דליכא לטעמי הא לכתלה
הא דיעבד:

עבר ושהה פ"א. דלא נשיל
כמאכל כן דרוסאי ליכא
לאוקמי דהא כבר פשט לעיל לאיסורא
כרז נחמן בר יצחק ונראה לר"י
ואליצא דר' יהודה אע"ג דאין הלכה
אפי' דלמא אפי'
דמנעיה ליה בבשיל ובשוגג
כר' יהודה אי אסר מנעמק ויפה לו דוקא במזיד או דילמא אפי'
משמע
במודי ר"מ (מ"ג) ואומר רשב"א דקודם גזירה נבי דאסר גזירה פשיטא דאסור בשוגג כמו מוזד:
לא אשבת הבאה. כולה סוגיא בצאינה גרופה דבגרופה ליכא שום אמורא דאסר דכפ"י שית לעיל דאסר לטעמי ויפה לו:
אפילו

עין משפט
נר מצווה

א מ"י פ"ג מה"ל שבת
הלכה זו ופ"י הל' כ"ג
סנה לאין סה טור ושיע
ל"ח סתם ע"ה ט"ף פ':
ח ב ג מ"י פ"ג מה"ל שבת
הלכה זו סנה לאין סה
טו"ש פ"ח סתם רנ"ג ט"ף
פ':

לעני רש"י

קורמ"י. מ"ה העמוד
(שי"ח ב"ד)

מוסף רש"י

בישוגג יאכל. אפילו הא
עלמא אפילו כו' כ"ס וכו'
ט"א וכו' י"ז וכו' י"ז וכו'
(ג) ודף לר"ך להחזיר על
העבד כמי שיעשו, דהא
דלחזירין כמלמא לפרז כמי
שיעשו, ל"ת ל"ה ל"ר מחזיר
אלא היכא דעבד ישראל
לאיסורא ומזיד דלמא חייבא
ללא מנשיא טאה מאיסורא,
אלא בשוגג לא (ו) וכו'
במודי לא יאכל. כו' כ"ס
ע"ה שחשן, וכדי שיעשו,
והוא סתם להחזיר נמי
לחזיר למוליה כו' כ"ס,
דלמא משהו דלא מנשיא
הטאה מאיסורא ט"א י"ז
ס"ה לאיסורא כדמי שיעשו
מתי ל"ה טאה מתי, וישי
דמתי רש"א דכירה, דלשעינן
ב"ה וכו', ו' אל אלא הא
לעולם אלא להחזיר שבתא
דלמ"ס (מחברות ט"ט).

רב נסים גאון

ב"ה. אמר רבי תנא
כשהלך רבי יוסף
לציפורי. הרב שרגא לו
ליך לציפורי הוא שפירש
בבב"ב כה"ק וכו' וכו' י"ז
שי"ח ג"ה לציפורי.